

sig mod urimelige omkostninger, når ministeren ikke har ansvaret for gebyrets størrelse.

*Svar:*

Direktivet og lovforslaget ændrer ikke de gældende regler om myndighedernes adgang til at opkræve gebyrer for data. De vil således fortsat kunne fastsætte og opkræve gebyrer efter bestemmelserne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Loven indeholder klare regler for, på hvilket grundlag myndighederne skal fastsætte gebyrer, og om, at beregningsgrundlaget skal være tilgængeligt. Loven om videre anvendelse af den offentlige sektors informationer blev bl.a. gennemført med henblik på at sikre ensartede principper for de offentlige myndighedernes opkrævning og beregning af gebyrer.

I forhold til de gældende regler er det nye i det foreliggende lovforslag, at søge- og visningstjenester som udgangspunkt skal stilles gratis til rådighed for offentligheden. Dog kan der opkræves gebyr for brug af visningstjenester i særlige

tilfælde, hvor der er tale om meget store mængder data, der ofte opdateres. Disse bestemmelser følger af direktivet, og de vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som vil præcisere, at brugen af de nævnte tjenester som udgangspunkt skal være gratis, samt hvornår der er tale om så store mængder data mv., at der alligevel kan opkræves gebyr for visningstjenester.

Baggrunden for bestemmelsen i direktivet om, at der i særlige tilfælde kan opkræves gebyr, var ønsket om at fastholde den eksisterende praksis, hvorefter der i en række medlemslande kunne opkræves betaling for brug af visningstjenester i forbindelse med store datasæt. Det vurderes, at bestemmelsen i Danmark altovervejende vil vedrøre datasæt, hvor der allerede i dag betales for visning.

Hvis offentlige myndigheder på baggrund af bestemmelsen ønsker at indføre nye gebyrer, skal dette ske i overensstemmelse med regeringens restriktive gebyr- og brugerbetalingspolitik, herunder reglerne om at brugerbetaling maksimalt må være omkostningsdækkende.